न वै योनौ प्रजायन्ते स्नातास्तीर्थे महात्मनः । कार्त्तिकीन्तु विशेषेण योऽभिगच्छति पुष्करं ।
प्राप्नुयात् स नरो लोकान् ब्रह्मणः सदनेऽक्षयान् । सायं प्रातः स्मरेद्यस्तु पुष्कराणि कृताञ्जलिः ।
उपस्पृष्टं भवेत्तेन सर्व्वतीर्थेषु भारत । जन्मप्रभृति यत् पापं स्त्रिया वा पुरुषस्य वा । ४०७५
पुष्करे स्नातमात्रस्य सर्व्वमेव प्रणश्यति । यथा सुराणां सर्व्वेषामादिस्तु मधुसूदनः ।
तथैव पुष्करं राजंस्तीर्थानामादिरुच्यते । उष्ट्वा द्वादशवर्षाणि पुष्करे नियतः शुचिः ।
क्रतून् सर्व्वानवाप्नोति ब्रह्मलोके स गच्छति । यस्तु वर्षशतं पूर्णमग्निहोत्रमुपासते ।
कार्त्तिकीं वा वसेदेकां पुष्करे सममेव तत् । त्रीणि शृङ्गाणि शुभ्राणि त्रीणि प्रस्रवणानि च ।
पुष्कराण्यादिसिद्धानि न विद्मस्तत्र कारणं । दुष्करं पुष्करे गन्तुं दुष्करं पुष्करे तपः । ४०८०
दुष्करं पुष्करे दानं वस्तुञ्चैव सुदुष्करं । उष्य द्वादशरात्रन्तु नियतो नियताशनः ।
प्रदक्षिणमुपावृत्य जम्बूमार्गं समाविशेत् । जम्बूमार्गं समाविश्य देवर्षिपितृसेवितं ।
अश्वमेधमवाप्नोति सर्व्वकामसमन्वितः । तत्रोष्य रजनीः पञ्च पूतात्मा जायते नरः ।
न दुर्गतिमवाप्नोति सिद्धिं प्राप्नोति चोत्तमां । जम्बूमार्गादुपावृत्य गच्छेत्तण्डूलिकाश्रमं ।
न दुर्गतिमवाप्नोति ब्रह्मलोकञ्च गच्छति । आगस्त्यं सर आसाद्य पितृदेवार्च्चने रतः । ४०८५
त्रिरात्रोपोषितो राजन्नग्निष्टोमफलं लभेत् । शाकवृत्तिः फलैर्व्वाऽपि कौमारं विन्दते पदं ।
कण्वाश्रमं ततो गच्छेत् श्रीजुष्टं लोकपूजितं । धर्म्मारण्यं हि तत्पुण्यमाद्यञ्च भरतर्षभ ।
यत्र प्रविष्टमात्रो वै सर्व्वपापैः प्रमुच्यते । अर्च्चयित्वा पितॄन् देवान् नियतो नियताशनः ।
सर्व्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते । प्रदक्षिणं ततः कृत्वा ययातिपतनं व्रजेत् ।
हयमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति तत्र वै । महाकालं ततो गच्छेन्नियतो नियताशनः । ४०९०
कोटितीर्थमुपस्पृश्य हयमेधफलं लभेत् । ततो गच्छेत धर्म्मज्ञः स्थाणोस्तीर्थमुमापतेः ।
नाम्ना रुद्रवटं नाम त्रिषु लोकेषु विश्रुतं । तत्राभिगम्य चेशानं गोसहस्रफलं लभेत् ।
महादेवप्रसादाच्च गाणपत्यञ्च विन्दति । समृद्धमसपत्नञ्च श्रियायुक्तं नरोत्तमः ।
नर्म्मदां स समासाद्य नदीं त्रैलोक्यविश्रुतां । तर्पयित्वा पितॄन् देवानग्निष्टोमफलं लभेत् ।
दक्षिणं सिन्धुमासाद्य ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः । अग्निष्टोममवाप्नोति विमानञ्चाधिरोहति । ४०९५
चर्म्मण्वतीं समासाद्य नियतो नियताशनः । रन्तिदेवाभ्यनुज्ञातो अग्निष्टोमफलं लभेत् ।
ततो गच्छेत धर्म्मज्ञ हिमवत्सुतमर्व्वुदं । पृथिव्यां यत्र वै च्छिद्रं पूर्व्वमासीद्युधिष्ठिर ।
तत्राश्रमो वशिष्ठस्य त्रिषु लोकेषु विश्रुतः । तत्रोष्य रजनीमेकां गोसहस्रफलं लभेत् ।
पिङ्गतीर्थमुपस्पृश्य ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः । कपिलानां नरश्रेष्ठ शतस्य फलमश्नुते ।
ततो गच्छेत राजेन्द्र प्रभासं तीर्थमुत्तमं । तत्र सन्निहितो नित्यं स्वयमेव हुताशनः । ५००
देवतानां मुखं वीर ज्वलनोऽनिलसारथिः । तस्मिंस्तीर्थे नरः स्नात्वा शुचिः प्रयतमानसः ।
अग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलं प्राप्नोति मानवः । ततो गत्वा सरस्वत्याः सागरस्य च सङ्गमे ।